PÄRSKE

HELSINGIN MELOJIEN JÄSENLEHTI

PÄRSKE 1/2012

HEME HELSINGIN MELOJAT ry

Pärske 1/2012 HELSINGIN MELOJIEN TIEDOTUSLEHTI ISSN 1239-1107

TOIMITUS JA TAITTO Eeva Hagel parske (a) helsinginmelojat.fi
KANNEN KUVA Tuija Ruoho-Airola, Pyhäjärven Kimolanlahdella

SISÄLLYS

Toimituksen tervehdys s. 3
Pasi Mäenpää: Muinaismelonta 2011 s. 4
Pärskeen kuvakilpailu 2011 s. 8
Sami Hovi ja Teppo Hovi: Wanha Witonen s. 12
Hallitus esittäytyy s. 14
Auli Köresaar ja Essi Savunen: Polttopalloa s. 16
Kokouskutsu s. 17
Koulutusryhmä tiedottaa s. 18

HEMEN TOIMITILAT 2012

Soutustadion SS (valkea betonirakennus)
Mustikkamaa MM (puutalo Mustikkamaan sillan länsipuolella)
Korjaustila Vallilassa (sisäänkäynti Pälkäneentieltä)

HEMEN TOIMIHENKILÖT 2012

HALLITUS:

Puheenjohtaja	Essi Savunen	puheenjohtaja (a) helsinginmelojat.fi	050 533 2808
Varapuheenjohtaja	Mikko Toivonen	mikkovtoivonen (a) gmail.com	040 355 8069
Sihteeri	Anu Sauliala	anu.sauliala (a) iki.fi	044 514 7957
Muut jäsenet	Kikka Salmi	kikka.salmi (a) gmail.com	
	Sampo Carlenius	sampo.carlenius (a) iki.fi	
Jäsensihteeri	Marja-Terttu Posa	jasenasiat (a) helsinginmelojat.fi	050 446 3803
Koulutuskoordinaattori	Jari Marno	koulutus (a) helsinginmelojat.fi	
Retkiryhmän vetäjä	Mirja Hämäläinen	retkiryhma (a) helsinginmelojat.fi	
Talkooryhmä	Kikka Salmi & Behiye Samaletdin; talkoo (a) helsinginmelojat.fi		
MM vajavastaava	Jukka Honkala	jukkahonkala (a) welho.com	040 507 0880
SS vajavastaava	Jyrki Uotila	jyrki.uotila (a) luontopalvelut.fi	0400 831 404
Päivystysvastaava	Elisa Koivuranta	elisa.koivuranta (a) gmail.com	
Hankintavastaava	Risto Lehtivaara	risto.lehtivaara (a) kolumbus.fi	
Turvallisuusvastaava	Anu Sauliala	anu.sauliala (a) iki.fi	044 514 7957
Taloudenhoitaja	Elina Suhonen	talous (a) helsinginmelojat.fi	
POSTIOSOITE	Helsingin Melojat ry, PL 944, 00101 Helsinki		

- TOIMITUKSEN TERVEHDYS-

Lämmin tervehdys Hemeltä hankien ja nietosten keskellä. Melontanikamien venyttely on syytä aloitella viimeistään nyt, sillä seuran aktiivit ovat jo alkaneet suunnitella tulevaa kautta. Seura-aktiiviksi lasketaan jokainen jäsen, joka jollain tavalla osallistuu seurantoimintaan talkoopanokselaan. Todennäköisesti myös sinä kuulut tähän ryhmään. Talkoopanoksia ropisi nimittäin rahan muodossa seuran kassaan kiitettävän harvoilta viime vuonna. Suuri osa jäsenistä kantoi kortensa kekoon osallistumalla johonkin seuran lukuisista talkootehtävistä.

Talkootehtäviä on jo nyt melkein joka lähtöön. On toki muutamia aika isoja hommia mutta suurin osa tehtävistä on hyvin helppoja. Pikku hommia myös kysellään jatkuvasti, joten jos keksit lisää tehtävää, ottaa talkooryhmä ideoita riemulla vastaan osoitteessa talkoo (a) helsinginmelojat.fi. Myös kaikki ideointi toiminnan virkistämiseksi on toivottavaa. Tänä vuonna parhaan toimintaidean nikkari ja täytäntöönpanija saa palkinnon pikkujouluissa. Palkinnon voi myös jakaa, joten laittakaapa aivonystyrät hommiin, vaikka kaverin kanssa, jäiden sulamista odotellessa.

Terveisin Eeva, Pärskeen toimittaja

Kuva: Ilkka Salmi / Kuvakisa 2011

Muinaismelonta 2011

teksti Pasi Mäenpää
kuvat Ilkka Salmi

Historia kuin tähdenlento

Tarvittiin aikanaan stadilainen taiteilija, Ossi Somma, kertomaan Nokian Siuron kylän väelle, että heidän ikivanha Knuutilan kartanonsa kannattaisi kaivaa pusikosta ja kunnostaa. Niinpä HeMen muinaisretkikunta sai arvoisensa yö- ja lähtöpaikan viidennelle etapilleen kohti Pohjanlanhtea. Telttoja pihanurmelle pystytellessä ihaillaan täysikuuta ja Perseidien meteoriparven sytyttämiä tähdenlentoja. Elokuu vie kesän mutta tuo tähtitaivaan takaisin. Lähdin retkelle rohkeasti ilman telttaa kahden sisämajoitusyön taktiikalla ja pääsen tyttökiintiössä yöstelemään kartanon upeaan aittahotelliin.

Maisema muistiteatterina

Kokeilin tällä kertaa myös eväätöntä lähtöä, lähiruoka kun on muotia. Rynkytän Siuron kyläkaupan ovea heti aamuyhdeksältä, ennen kauppiasta. Kulovesi on tyynen usvaisa ja aurinko lämmittää sen kutsuvaksi. Onni on olla vesillä tällä säällä. Muinaistarjonta viriää vähitellen katselemalla alkupaloiksi kivikautisia rantapuskia. Maisema kätkee kaikenlaista sellaista, minkä näkemiseen tarvitsee paljon tietoa ja sen lisäksi hyvän mielikuvituksen. Lampiseen on kaadettu molempia.

Ilkka huijaa meidät ylimääräiselle ruovikkoretkelle saadakseen kivan kuvan. Paras olla hyvä. Veneet taitavat näillä vesillä kadota heti kesäkauden jälkeen, kun vastaan tulee vain pari kuntomelojaa. Kierretään rautatiesiltojen alta saari nimeltä Sadanleukaluut. Merirosvoista ei ole kyse vaan legendasta paikallisesta soutumiehestä, joka hukutti paattinsa ja sen mukana sata uimataidotonta ryssää. Aika iso vene.

Onkohan näitä isonvihan ajan kosto- tai pelastustarinoita kunnolla tutkittu? Ryssänkiviä ja muita löytyy Suomen vesiltä sieltä ja täältä. Maisema tallentaa muistot ja kerrostaa ne avoimeksi kirjaksi, jota voivat lukea sekä paikalliset että valistuneilla kertojilla varustetut vieraat, niin kuin me. Ennen Kutalan siltaa valistus vielä karttuu, kun oppaaksi saapuu Riku, paikallinen melontamies ja retkeily-yrittäjä. Ensi töikseen hän vie meidät omatoimilounaalle pikku hiekkarannalle, kunhan on hätkähdellen väistelty sillan alla villisti pomppivat toutaimet.

Sastamala eilen, tänään

Sitten alkaa muinaismaisema tihentyä. Katsotaan Pentin linnavuori, joka on ajoitettu 1200-lukulaiseksi pakolinnaksi. Oli osa Kokemäenjoen vesistön vartta kulkenutta linnavuorten ketjua, jonka keskuslinnana toimi muutama kesä sitten nähty Rapolanharju. Menneisyys kuulostaa komealta mutta tämäkin vuori lienee ollut käytössä vain puoli vuosisataa, kertoo museonjohtaja Pekka Koskinen netissä. Itää ja Karjalaa vastaan ei tarvittu enää linnoituksia täällä, kun raja siirtyi ristiretkiksi kutsuttujen valloitusten myötä idemmäs. Kartassani kyllä lukee Linnavuori eri kohdassa kuin mihin Riku melallaan viittoo.

Me käännymme länteen, sinne mistä ennen tultiin, kohti Salonsaaren Karkunkylää. Saaren pellot viettävät niin kauniisti etelään, että mielellään uskoo täällä sijainneen alueen ensimmäisen kirkon, josta tosin on jäljellä vai perimätieto. Siihen luottaa paikallishistorian kirjoittaja Unto Salokin. Ehkä kirkon paikka vielä kaivetaan esiin.

Melomme tyynenä väräjävän Rautaveden poikki kohti Sastamalan keskiaikaista harmaakivikirkkoa. Kuin ammoin, kunnankin nimi on taas Sastamala, tosin nyt se on oikein kaupunki. Kuntaliitokset ovat tervetulleita silloin, kun ne kohottavat elämysretkeläisiä varten seudun muinaisuuden tuntua. Nousemme rantaan kirkon takana pappilassa, jonka kauniilla pihamaalla meidät kätellään tervetulleiksi kuin valtiovieraat. Kirkko on karuin Suomessa näkemäni, salissa on aivan erityinen tunnelma. Se johtuu maalattiasta. Kirkon opas esitelmöi kilpaa Lampisen kanssa, joka huomaa, että P. Marian ja P. Johanneksen patsaat ovat seinällä väärillä puolilla Ristiinnaulittua.

Ekskursio vuorille

Majoitutaan, saan vaatimattomasti oman neljän hengen huoneen. Syödään, paistatellaan ja keinutaan pihamaalla ennen saunaa. Miestenvuorolla yritetään lyödä löylyä lämpimiksi ja ihmetellään mikä siinä on, että vaikka niin monta saunaa muinaisretkillä on nähty, niin harvemmin on hiki tullut. Pulahdus järveen sen sijaan toimii aina.

Saunan päälle ei suinkaan heitetä oikoselleen vaan palataan paatteihin ja melotaan Salonsaaren länsirantaan Ellivuoren matkailualueelle. Rannassa odottaa Riku vaimoineen ja nokipannukahveineen valmiina viemään meidät Pirunvuorelle. Alkaa retken rankin osuus. Ylös saa kavuta pari kilometriä, ja kivikoissa könyäminen otsalamppujen varassa vaatii tarkkaavaisuutta.

Katsotaan Pirunluola, josta muka pääsee Laukon kartanon kellariin (ks. muinaisretkiraportti 2009). Joku uhmaa kieltotauluja ja kömpii luolaan, en näe pimeässä kuka. Noustaan ylös huipulle katsomaan yhtä muunnelmaa kliseisestä teemasta kansallismaisema. Kuu kumottaa väärällä puolella vuorta enkä löydä kohtaa, josta sitä voisi ihailla muuten kuin männynoksien läpi. Alas tullessa päästään pilkkopimeään ateljeelinnaan, jonka Emil Danielsson rakensi sata vuotta sitten vuoren kivistä. Ehdottomasti jännittävin tuon ajan skutsiromanttisista taidehörhöresidensseistä.

Kuutamo, taivas ja tähdet

Paluumatka pappilaan on täyttä taikaa. Rautavesi hämärään huntuun käärittynä. Täysikuu itätaivaalla ja tähdenlento silloin, toinen tällöin, kun malttaa katsella ylös. Jari opettaa huutamaan luvunlaskua, jotta pysytään jotakuinkin koossa ja turvarajoissa. Vesi on erilaista kuin valossa, en osaa sanoa miten.

Heti melottua ei kannata yrittää unta. Jatkan iltaa rantasaunan terassilla Ilkan ja tähtitaivaan kanssa. Kuulen upeita retkiluistelutarinoita ja päätän ostaa syksyllä luistimet, niin kuin aina elokuussa päätän. Kesää ei enää ole, ja ainoa mahdollisuus välttää epätoivo ovat retkiluistimet.

Aamiaista nautitaan kartanon fiinissä tunnelmassa. Taloon on tulossa rippijuhlat ja hieman meitä paremmin pukeutunutta porukkaa. Pappilan emäntä tulee laiturille kuvaamaan vesillelaskumme. Näillä retkillä on nähty, että parinkymmenen melojan armada herättää huomiota.

Kirkkoja, kirkkoja

Sunnuntain kohde on tienoon toinen keskiaikainen kirkko, se kuuluisampi eli Tyrvään Pyhän Olavin kirkko. Miksi keskiajan lopulla päätettiin rakentaa kaksi kirkkoa vain muutaman kilometrin välein? Unto Salon vastaus on, että Sastamalan Neitsyt Marialle omistettu kirkko tehtiin Karkkuun koko Ylä-Satakunnan

keskuskirkoksi ja lähetyskirkoksi, kun Tyrväällä oli tuolloin vain pieni puukirkko. Sitten kai piti tyrvääläisten saada yhtä hieno, ainakin kuulemamme paikallinen kansanperinne – niin rumaa kieltä, ettei sovi toistaa – viittaa vieläkin tyrvääläisten ja karkkulaisten väliseen kilpailuun.

Matkan varrella kellutellaan merovinkiajan käräjäkallion suojassa. Nykyihminen ihmettelee, miksi keskelle järvenselkää, pahaiselle kivelle, piti soutaa kylän asioista sopimaan. Mutta kun pellot olivat rantamilla ja vesi yhtä kuin tie, niin järvenselkä oli kylän keskusaukio, aikansa agora.

Tyrvään Pyhän Olavin kirkolla on tavallista vilkkaampi pyhä. Siellä kokoontuu apteekkari Bäckmanin, vanhan paikallisen napamiehen jälkeen jäänyt suku. Kirkko esitellään kahden naisen voimin heille ja samalla myös meille. Tyrvään kirkko tuli kuuluisaksi ensin jättitalkoistaan, joilla sen mahtava paanukatto korjattiin, ja sitten hävityksen kauhistuksesta, kun muuan murtomies päätti sormenjälkensä peittääkseen polttaa koko kirkon. Taas alkoivat talkoot, mutta nythän tienoon ukot osasivat homman. Paanua nousi kattoon ja modernia kirkkotaidetta saliin.

Osmo Rauhalan, siurolaisen maanviljelijä-taiteilijan kuvista ei tiedä, seuraavatko ne perinnettä vai panevatko kirkkotaiteen aivan uusiksi omalla assosiatiivisella symboliikallaan. Kuutti Lavosen evankeliumin hahmot ovat niin ikään yhtä aikaa ikivanhoja mutta jotenkin niin intiimejä, että tuntuvat aikalaisilta.

Virsi ja vanha kääpä

Esittelyn lopuksi veisataan Maa on niin kaunis, ollaan sentään kirkossa ja sukujuhlilla. Vähän hassua, kuitenkin harrasta. Muistelen muinaisretkeä vuonna 2003, jolloin kömmittiin sateesta märkinä Hattulan Pyhän Ristin kirkkoon keskiaikaisen messun lämpöön.

Jätämme kirkon, taiteen ja Bäckmanit ja surffaamme reippaassa myötäisessä Vammalan ohi kohti Hartolankosken patoa ja etapin päätepistettä. Autokuskit hyppäävät taksiin ja muinaisintoisimmat katsovat lounaan päälle ison rautakautisen kalmistoalueen, jonka pöllömpikin huomaa ikivanhaksi kulttuuripaikaksi.

Etsin vielä rantakoivikosta tuliaisiksi pakurikääpää. Kai tiedät tämän mustikat ja goji-marjat päihittävän supersapuskan, joka pitää lääkärin loitolla hautaan saakka. Kasvaa koivuissa missä vain pitkin kosteita maita ja maksaa satoja euroja kilo. Ihmettelen, jos ei löydy Keskustan tulevasta puolueohjelmasta. Jäämies Ötzin laukusta sitä löytyi.

PÄRSKEEN KUVAKILPAILU 2011

Kuvakisan 2011 voittaja
Tiina Kujansuu: Melko Hiljaista

Pärske järjesti jo kolmatta kertaa kuvakisan jäsenilleen. Viime vuonna oli tiukasti rajattu aihe "Melojan keli" mutta se oli kuvaamisen riemussa unohtunut monelta. Siksipä kuvakisan tuomaristo sai ihailla muitakin otoksia kuin pelkkiä kelikuvia.

Kisaan osallistui peräti 15 eri kuvaajaa, 44 toistaan upeammalla otoksella. Lämmin kiitos niistä kaikista!

Kilpailuotoksissa oli kuvattu kaikenlaisia keleä ja säätiloja: oli huikeita aallokkokuvia, teknisesti ja taiteellisessa mielessä onnistuneita laukauksia sateella, ukkospilveä, aurinkoa, ja ah niin ihastuttavia luontokuvia sekä merimaisemista että järvenseliltä. Kisaan kelpuutettiin tunnelman vuoksi myös joitain sellaisia kuvia, joissa pääosassa oli kelin asemesta ihminen, meloja. Nämä kaikki ansaitsevat erikoismaininnan.

Erityisen vaikuttavia olivat pysähtyneet kuvat sumuisilta seliltä. Myös tämän vuoden voittajakuva oli sellainen. oittajakuvan nimi on "Melko hiljaista" ja sen on ottanut Tiina Kujansuu. Kuva ei teknisesti eikä rajaukseltaan yllä aivan otosten parhaimmistoon, mutta se salpasi hengen ja ohitti muut kokonaisuutena. Otos sai hiljenemään koko tuomariston (= Pärskeen toimitus. Lehden painotalon, Unigrafia OY:n graafisen suunnittelun osasto auttoi voittajan valinnassa.)

Toista ja kolmatta sijaa kuvakisassa ei viime vuonna jaettu. Pärske pyrkii esittelemään kilpailun saldoa tämän vuoden numeroissa.

Pärske kutsuu jäsenet mukaan myös vuoden 2012 kuvakisaan. Tänä vuonna aiheena on HeMe:n talkoot. Ota siis kamera mukaan, kun lähdet vaikka liivinpesutalkoisiin. Ehkä seuraava palkinto tulee juuri sinulle!

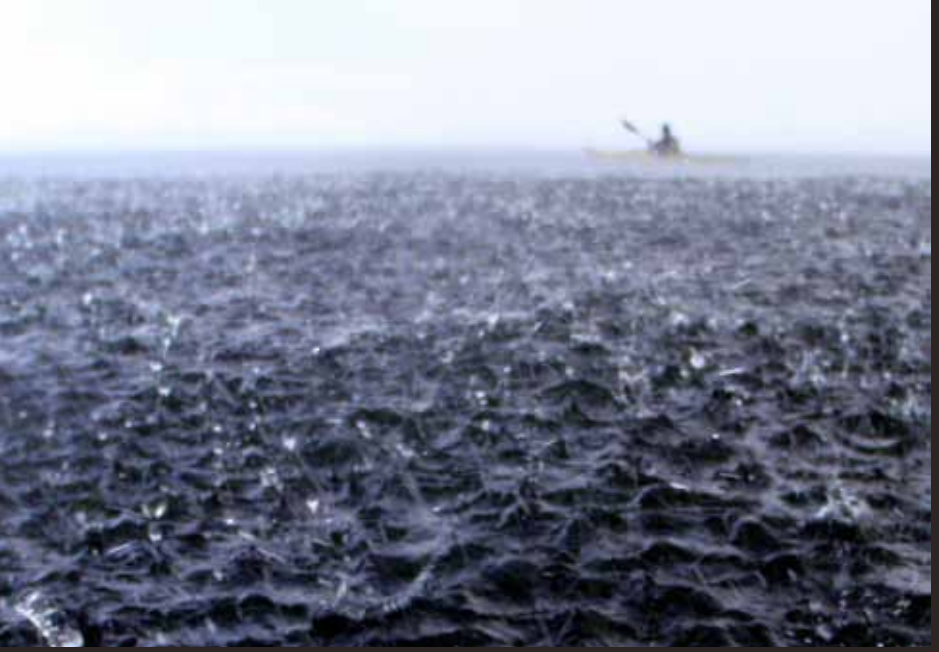

Eva-Lotta Backman-Winqvist

Mikko Toivonen: Napapiirin takaa

Pekka Kortelainen

Riitta Sirén: Meloja sulautuu sateeseen

Wanha Witonen

teksti ja kuvat
Sami Hovi ja Teppo Hovi

Tuulisen selän ylitys

Hienoja melontaretkiä meren maininkien lisäksi tarjoavat järvireitit. Testasimme Keski-Suomessa sijaitsevan Wanhan Witosen melontareitin kesäkuussa 2011. Vaihtelua ja erilaisia kokemuksia tarjosi kuvankaunis suomalainen järvimaisema, virtaavat vedet sekä vauhdikkaat kosket.

Wanhan Witosen melontareitti alkaa Petäjävedeltä ja ulottuu aina Päijänteelle, Jämsän Arvajalle asti. Reitin kokonaispituus on 75 kilometriä, johon mahtuu sekä koskia että järviosuuksia. Reitti soveltuu aloittelevillekin melojille. Koskien haastavuus vaihtelee vedenkorkeuden mukaan. Kosket voi kuitenkin myös kiertää maata pitkin.

Wanhan Witosen vedenpitävän reittikartan voi tilata Jämsekin matkailuinfosta. Reitti on johdonmukaisesti merkitty rannoille asetetuilla keltaisilla kolmioilla ja eksyminen on käytännössä mahdotonta.

Matkamme alkoi Petäjävedeltä ja lähtöpaikaksi sopi hyvin Rantatiellä sijaitseva laituri. Ensimmäinen ihmeteltävä kohde oli Petäjäveden vanha puinen kirkko. Kirkko on merkitty Unescon maailmanperintöluetteloon puu- ja hirsirakentamisen perinteen edustajana.

Ja sitten itse asiaan. Hankakoski on reitin ensimmäinen koski ja siihen kannattaa tutustua kosken ylittävältä maantiesillalta. Koskea laskettaessa kannattaa sillan jälkeen kääntyä heti uoman vasempaan reunaan, ettei päädy kiville. Reittikarttaan on merkitty selkeät ja tarkat koskien laskuohjeet.

Hankakoskelta jatketaan Suolijokea pitkin, jossa on muutama virtaavampi kohta. Suolijoki päättyy Kalliokoskelle, joka on ohitettava maitse voimalaitoksen takia.

Voimalaitoksella on kätevät kärryt soutuveneen, kajakin tai kanootin siirtämiseen.

Voimalaitoksen jälkeen aukeaa Salosvesi. Vuojansalon saaressa sijaitsevalla Kuivaniemen taukopaikalla pidettiin reissun ensimmäinen tauko rantautuen. Taukopaikalta löytyi tulentekopaikka, katos ja wc. Salosveden eteläpäässä on Kievarin Rantapirtti, jonka camping-alueelta voi vuokrata vaikka rantamökin yöpymistä varten.

Kuivaniemestä jatkoimme eteenpäin ohittaen helpon 200 metriä pitkän Virtalankosken. Matka jatkui aina Survosenkoskille, joissa pudotusta molemmissa on noin yksi metri. Koskiin on hyvä tutustua ennen laskua.

Survosenkoskilta matka jatkui parin isomman selän ylityksellä. Näiden jälkeen yövyimme teltassa Lylyniemen taukopaikalla. Lylyniemessä oli pieni hiekkaranta, johon oli hyvä rantautua. Paikalta löytyi WC, tulentekopaikka ja puita. Niemi muuten oli tiheää metsää, joten hyttysiä riitti seurana iltanuotiolla ihan harmiksi asti.

Reitin loppuosuudella oli vielä muutama mukava koski. Luomenkosket olivat vauhdikkaat, ja jälkimmäisen loppupäässä yhtäkkinen puolenmetrin pudotus oli vauhdikas kokemus. Reitin taukopaikoilla oli nuotiopaikat, puita ja osassa ulkohuussit. Pääosin paikat olivat asiallisessa kunnossa, mutta ainakin yhdellä paikalla edelliset retkeilijät olivat jättäneet roskia ympäriinsä ja tauko aloitettiin pienellä siivousoperaatiolla.

Päätimme retken Rasuanniemen leirintäalueelle, jossa meillä oli auto parkissa. Ihan koko Wanhan Witosen -reittiä emme meloneet loppuun asti. Reitti olisi vielä ulottunut Jämsän ohi, jolloin Jämsänkosken tehdasalue olisi pitänyt ohittaa autokyydillä. Melontareitistä jäi hyvä fiilis ja päivittäiset melontamatkat jäivät kohtuullisiksi. Yhteensä melottuja kilometrejä kertyi noin 55. Ylipäätään reitti oli mukaansatempaava ja sisälsi sopivassa suhteessa koskia ja järviosuuksia.

Suosittelemme Wanhaa Witosta, jos sisämaan retki ja pieni jännitys ovat mielessä ensi kesän melontaretkiä suunnitellessa.

Ps. Kypärä mukaan.

Katso koostevideo retkestä ja koskista YouTubesta: hakusana: "Shooting the rapids 2011 / Wanha Witonen".
(Tarkka osoite: http://www.youtube.com/watch?v=rxZ2rs7Mcow)

Hankakoski

- HALLITUS 2012 ESITTÄYTYY-

MIKKO TOIVONEN

Varapuheenjohtaja, jonka illat kuluvat pääasiassa Lumin (2 vuotta) kanssa. Olen toiminut seurassa myös alkeiskurssien (apu)kouluttajana. Tein myös vajakirjayhteenveto- ja ensimmäisinä melontavuosinani, ennen suuria sateita :)

Talkootehtävät kannattaa miettiä omista lähtökohdista. Itseni kaltaiselle Ruuduntuijottajalle vajakirjojen yhteenveto oli mukava tutustuminen talkoohommiin.

Suosikkimelontalenkki on edelleenkin piknikmelonta Käärmeluodoille. Ehdottomia suosikkejani ovat myös ristelyt Inarilla.

Viima syksynä tutustuin seuran NDK-kajakkeihin, jotka tuntuivat hyviltä. Suosikkejani ovat kuitenkin edelleen oma Haahka ja sen sisarlotjake Vanha Haahka.

Hymyillään!

Elämääni kuuluu myös kaikenlaista muutakin elämän opiskelua :)

Olen talkoillut myös Ti-retkien vetäjänä, uimahallikoordinaattorina, pikkujoulujen järkkääjänä, mikä vaan mikä aina sattuu innostamaan

Talkootehtävien täytyy olla hauskoja eikä pakkopullaa. On kivaa tehdä yhdessä asioita, mutta onneksi löytyy myös yksintekevillekin sopivia talkootehtäviä.

-Ykän kymppiä taitaa tulla eniten melottua, mutta mieluisinta on meloa Mäntysaareen uimaan ja saunomaan (kun sattuu olemaan myös Merimeloja).

Lempialus on Tiderace, pian myös omana versiona.

KIKKA SALMI

Vajaryhmän "kummi"

myös talkoo- ja koulutusryhmän jäsen

Ehkä tärkein mielenkiintoni kohdistuu "ihmiseen liikkeessä ja liikkeeseen ihmisessä". On mielenkiintoista olla mitä erilaisempien ihmisten kanssa liikkeessä.

Ensimmäisinä HeMe-vuosinani toimin 28.11. -juhlan järjestäjäteamissa. Olin viime vuonna myös alkeiskurssin apuopettajana. Aivan ihana talkoopanos on, jos sinulla on joku oma erityisosaaminen ja hauaisit opettaa tai esitellä sen muille seuran jäsenille. Minä unelmoin, että joku järjestäisi linnunlaulumelonnan. Tunnetko sinä lintuja?

Melon mielelläni Sommaröhön rantoja pitkin, saarien ympäri, uteliaisuuden viemänä.

Ensin ihastuin Viking:iin, seuraava ihastukseni oli Romany, ja viime kesällä meloin kaikki lomaretkeni Artisan Milleniumilla. Olen nyt myös Wind 535 onnellinen omistaja

Nautitaan ihanasta harrastuksesta, mahdollisuudesta oppia uutta. . Tulkaa mukaan seuran retkille, talkootapahtumiin, yhteisiin tilaisuuksiin. Tavataan vesillä!

ESSI SAVUNEN

puheenjohtaja

ANU "UPPIS" SAULIALA

SIhteeröinti ja turvallisuudesta muistuttaminen.

Pienet lapset ovat elämäni kultakimpaleet, joiden kanssa saan remontoida puutaloamme.

Talkoohommina tykkään myös vetää silloin tällöin tiistairetkiä.

Kaikki talkootehtävät ovat tärkeitä ja tarpeellisia! Uuden jäsenen kannattaakin siis reippaasti ilmoittautua vapaaehtoiseksi, kun sellaista kysellään esim. Hemen sähköpostilistalla. Talkoissa tutustuu mukavasti myös muihin hemeläisiin.

Lempimelontalenkkini on Ykän kymppi hyvässä seurassa Mustasaaren korvapuustille pysähtyen.

Lempikajakkini on Nordkapp Jubilee

Nähdään tiistairetkillä!

Mitä muuta tärkeää elämääsi kuuluu?

Muita talkoohommasi Hemessä?

Minkälaisia talkootehtäviä voisit suositella uudelle jäsenelle?

Lempimelontalenkkisi?

Lempikanoottisi / -kajakkisi ?

SAMPO CARLENIUS

Hallituksen rivijäsen

Hallituksessa mulla on menossa neljäs vuosi.

Olen myös vetänyt ja ohjannut alkeiskursseja.

Suosittelen uusia jäseniä ottamaan mitä tahansa omalta vaikuttavia talkootehtäviä - ja myös osallistumaan seuran yhteisiin talkoisiin ja muihin yhteisiin tapahtumiin.

Yksi lempimelontalenkeistäni on Suomenlinnan läpi melominen.

Lempikajakkini on toistaiseksi Sirius (S), haastajana Pilgrim.

--Sampo--

Polttopalloilua...

teksti Auli Köresaar ja Essi Savunen

Syksyn mittaan pelailimme muutaman kerran kanootti (kajakit ja avokanootit) polttopalloa Hemen SS vajan edustalla. Pelailu osoittautui varsin hauskaksi ja kehittäväksikin, ainakin yhteistoiminnan kannalta, siksipä tässä polttopalloilun esittelyä heillekin, jotka eivät vielä ole päässeet mukaan.

Pelin kulku:

Muodostetaan kaksi joukkuetta. (Parhaiten toimii ehkä 4+4). Merkataan toinen joukkue esim. huomioliiveillä.

Polttopalloa pelataan pehmeähköllä n 20cm halkaisijaltaan olevalla kelluvalla pallolla. Tarkoitus on saada pallo osumaan kajakin kannelle, eteen tai taakse, tai saada pallo avokanoottiin sisälle. Palloa ei saa pitää kauaa kädessä, mutta vettä pitkin sitä voi yrittää kuljetella melan tai kajakin avulla, kunnes itse yrittää osua sillä vastapuolen kanoottiin tai syöttää pallon joukkuetoverille. Torjua voi melalla, kädellä, yrittämällä karkuun tai mitä nyt sitten keksiikin. Jos joku kaatuu, pelissä on tauko reskutuksen ajan. Tarkoitus olisi että lähinnä oleva meloja reskuttaa kaatuneen, niin saadaan sattumanvaraista harjoitusta siihenkin.

Tärkein tavoite on pitää yhdessä hauskaa! Tämä on aivan meidän oma pelimuotomme, joten emme tarvitse tiukkoja sääntöjä kajakkipoolosta yms. Myöskin on tarkoitus pitää matalaa kynnystä peliin osallistuville, sillä pelailu sopii todellakin aivan kaikille. Rohkeasti mukaan - peli vie mukanaan.

Säännöt

1. pidetään hauskaa
2. kaikille melojille kuntoon ja taitoihin katsomatta
3. kaikille kanootti ja kajakki merkeille ja malleille
4. hauskan pitoa ei saa rajoittaa liiallisilla säännöillä ja tiukkapipoisuudella

kuva Anu Sauliala

- KOKOUSKUTSU -

Helsingin Melojat ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään 28.3 klo 19 Kisahallin kokoustilassa (Paavo Nurmen kuja 1 / Mannerheimintie 17, Helsinki)

Esityslista:
1§ Kokouksen avaus
2§ Kokouksen järjestäytyminen - kokouksen puheenjohtajan, sihteerin, kahden pöytäkirjan tarkastajan ja kahden ääntenlaskijan valinta
3§ Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
4§ Työjärjestyksen hyväksyminen
5§ Ilmoitusasiat
6§ Vuoden 2011 tilinpäätös, vuosikertomus ja tilintarkastajien lausunto
7§ Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
8§ Muut mahdolliset asiat
9§ Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!

- KOULUTUSRYHMÄ TIEDOTTAA-

kuva Jukka Honkala

Koulutusryhmän uutena koordinaattorina aloitti Jari Marno, kouluttajana vanha konkari. Muitakin henkilövaihdoksia tapahtui. Onkin aika kiittää kaikkia uusia ja vanhoja jäseniä! Ryhmälle voit jatkossakin lähettää postia osoitteella koulutus (a) helsinginmelojat.fi .

Alkeiskurssikoulutusta uudistetaan kurssipalautteen ja saatujen kokemusten perusteella. Tavoitteena on tehdä entistä turvallisempi alkeiskurssi, jossa kaikilla on myös hauskaa! Tule ohjaajakoulutukseen tutustumaan uuteen sisältöön ja kavereihin – tarjolla on myös hyvää ruokaa ja vinkkejä koulutukseen ja omaankin melontaan. **Alkeiskurssit järjesteltään viikoilla 20-24. Kurssit pidetään maanantaisin ja tiistaisin Mustikkamaalla, ja torstaisin totutusta poiketen Soutustadikalla.** Ensimmäinen kurssi on kertauskurssi, eikä torstaina ole koulutusta. Toivomme, että jäsenet suosivat kurssipäivinä toista vajaa siten että kurssitoiminta ei häiriinny.

Jäsenkoulutuskalenteri elää vielä. Varsinkin ad hoc –koulutuksia on kelien mukaan luvassa kauden mittaan. HUOM! Hemen tarjoamat kurssit ovat jäsenille ilmaisia ellei toisin mainita.

3.3., 17.3 sekä 31.3. UIMAHALLIVUOROT
- Kauniaisten uimahallissa, Asematie 26
- Ohjattua ja vapaata treenausta altaassa
- Tarjolla myös talkoopanoksia liivien ja aukkarien kuivaamisessa vuorojen välillä

21. 4. KURSSIOHJAAJAKOULUTUS
- 21.4. teoriaa ja maarastit (tarkka aika paikka ilm. myöhemmin)
- 28.4. ja 12.5. koulutus uimahallissa

11.3. ja 22.4. ERGONOMINEN MELONTATEKNIIKKA
- tarkka aika paikka ilm. myöhemmin
- kouluttajana Filippa Sjöberg

7.5, 10.5. ja 13.5. RETKENVETÄJÄN KURSSI
- tarkka aika paikka ilm. myöhemmin
- kouluttajana Hannu Airola

Toukokuu BRUSH UP –kurssi
- Mitä kaikkea pitikään muistaa vajalla, vesillä, varusteista. Ei hätää, aloitetaan kausi kertaamalla keskeisimmät perusmelontataidot ja muut muistettavat asiat
- tarkka aika paikka ilm. myöhemmin
- vetäjinä Merja Niemi ja Tommi Korhonen

26.5. HEME-Päivät
SS:llä klo 12 – 18
- Hemen perinteinen (jo vuodesta 2012!) "retkeilymessu"
- tarjolla tietoiskuja mm. kajakin kiinnityksestä auton katolle tai traileriin, retkimuonat ja retkikohteet, varusteinfoa sekä kirpputori (ota mukaan ylimääräiseksi jäänyttä, myyntiin kelpaavaa melontaaiheista tavaraa
- Reskutusdemo klo 14, tämän jälkeen harjoituksia halukkaille (kuivapuku mukaan!)
- Kajakin pakkaaminen klo 12:30, 13:30 ja 14:30
- Jumppa klo 13:00, 14:00 sekä 15:30
- Grillausta ja chillausta, omat makkarat mukaan!
- lisätiedot ja Ilmoittautuminen talkoisiin: auli.koresaar (a) hus.fi

9-10.6. HELPPO MERIRETKIKURSSI
- teoriaosuus 26.5. Hemepäivillä
- Helppo yöretki 9.-10.6.
- Kouluttajana Auli Köresaar
- ennakkoilmoittautuminen auli.koresaar (a) hus.fi tai viimeistään Heme-päivillä

3.-5.8. RESKUTUSLEIRI
- Yhteinen reskutusleiri Merkkarien kanssa Mäntysaaressa. Samassa
- myös mahdollisuus helppoon yönyliretkeen, 1-2 yötä. Alustavasti leirin pe-iltana on solmukurssi

LISÄKSI SUUNNITTEILLA
- Tuenta-kurssi, Aallokkomelontaa yms . Seuraa verkkosivujamme!

kuva Jukka Honkala

HEMEN MAKSUT V. 2012

JÄSENMAKSUT

Jäsenmaksu 70 e (talkoopanoksen tehneille 45 e)
Perhejäsenmaksu 135 e (2 talkoopanosta tehneille 85 e)
Nuorisojäsenmaksu (alle 18 v.) 25 e
(nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tehneille 15 e)
Talkoomaksu 25 e

Talkoomaksun voi korvata talkoopanoksella, mikä on vähintään neljän tunnin työpanos seuran hyväksi. Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kanootteja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopeite) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajalta vajalle melottavilla omilla retkillä (sekä koski- ja avokanooteilla myös vajalta kuljetettuna) ja seuran yhteisillä retkillä.

LIITTYMISMAKSUT

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e
Alkeiskurssin suoritusvuonna on voimassa alennettu liittymismaksu 18 e

MUUT MAKSUT

Avainpantti 10 e
Vierasmelontamaksu (1 vieras kerrallaan) 10 e

Maksut kajakkien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille (varaukset varausvastaavalta):
Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä ja avokanootista 4 e/päivä. Kajakkikaaret 1 e/päivä.
Teltta tai trangia 2 e/päivä.
Kanoottitraileri 20 e lähtömaksu + 20 e/päivä.

Paikkavuokrat:
kanoottiyksikkö 30 e, kaksikot ja avokanootit 45 e
Varustekaappi 10 e

MYYTÄVÄT TAVARAT

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkeilykartta (1:50 000) 2003 painos, 5 e.
Siniset hihamerkit 3 e.

Laminointikone päivystyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e.

Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistaipäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

HEMEN TILINUMERO

OP Oulunkylä 572146-113731.
Merkitse maksaessasi nimesi ja maksun aihe laskun viestikenttään.